

Skane  
Örto  
Hällared  
Mär. 1933

4192 *Yngve Gustafsson*  
1 Bot. 208 *Göteborg*  
I. *Ber av Fr. den Jakobsson*  
*Omkring 1800*

En gammal kärleksvisa.

Nu har jag alleredan fått spörja ifrån dig,  
att du har tagit en annan långt kärare än mig.  
För det du uti ~~x~~<sup>döldom</sup> var falsk emot mig,  
dåt lönar väl Herren i himmelen dig.

Om dagen i mitt arbete då är du i mitt sinn,  
om natten då jag sover då är du i min dröm,  
om morgonen då jag vaknar, vem saknar jag väl då?  
Jag saknar lilla vänne den jag aldrig kan få.

På danser och på nöjen där har du varit min,  
men under brudekronan får jag ej bliva din.

Du har min ära skakat i mina ungdomsår,  
därför skall du uppskära, ja allt vad du utsår.

Du söker efter penningar, ja silver eller gull,

1

LUNDS UNIV.  
FOLKMINNES-  
ARKIV

En gammal  
kärleksvisa..

4192

2

men du får inte mera än trenne skovlar mull,  
ja fyra tunna bräder och så en svepeduk,  
ja fyra tunna bräder, att vila i till slut.

Ni sluter jag min visa och bjuder dig farväl,  
Nu slutar jag min visa och bjuder dig farväl,  
hav tack för den tid du varit min falske vän,  
för hela din gestalt den är klarare än guld,  
för vackrare flicka träder aldrig på mull.

2  
LUND'S UNIV.  
FOLKMINNES-  
ARKIV

3 4192

II.

Historien om grisen och bonden.

Följande historia hör även till dem, som brukade omtalas om kvällarna vid bråsan, deh utgör ju en s.k. skämthistoria och har följande innehåll.

Det var en gång en man, som var ute och gick och han mötte då en herde med sin hund. Då frågade mannen, "Är det er hund herre?" "Nej", svarade denne, "men jag är hundens herre!" Detta tyckte mannen vara ett kvickt ~~xaxx~~ svar, så skall jag säga till mor när jag kommer hem. När han kom hem sade han till hustrun, "Fråga mig om det är min gris. De hade nämligen en gris. "Hafärr de", svarade gumman. "Jo ta' å frauga me om de e min gris!", varför gumman sade, "E de jär gris far?" "Nej  
<sup>det</sup>  
det är ~~jag~~ inte, men jag är grisens far!" Gubben tyckte han var synnerligen kvick, men tämkte ej på hur dumt han svarat, sim mycket häpna gumma.

3

LUNDS UNIV.  
FOLKMINNES-  
ARKIV

Historien om  
grisen och  
bonden.